

odgovara kako se svega pridržava. Isus mu na to odvrća kako, ako želi biti njegov učenik, razda sav imutak siromašnima i krene ga slijediti. Mladić, nažalost, posustaje i tužan odlazi od Krista.

Pitanje mežnarije na Cerovniku nije tako radikalno i ne zahtjeva toliko odricanja - ali govoriti kako je to lagana dužnost bila bi laž. Vjerujem da nam o tome mnogo više može pričati Josipa koja je "mežnarila" zadnjih desetak godina. Ali to ne rješava naš problem - što ćemo učiniti? Pala mi je na pamet ideja o - nazovimo to tako - mežnarskom vijeću. Svjestan sam da stvarno rijetko tko od nas dvjestotinjak ima mogućnosti biti na raspolaganju za ovakve potrebe zajednice. Ali, ako ih ima više i ako podijele dužnosti i dežurstva - možda bismo mogli pokazati da nam je stalo do naše župe Uzašašća Isusova i da se nećemo predati baš tako lako.

Ne znam, sugerirajte i drugačija rješenja, razmislite o tome kako bismo mogli definirati mežnariju na Cerovniku obzirom da nas je malo. Ili ćemo prihvatiti vlastito nedjelovanje, redefinirati ga kao "sudbinu" i pomiriti se s time da nam župa ne treba? *Hrvoje Herceg*

Molitvene nakane za srpanj

OPĆA: Integritet pravde: Da oni koji dijele pravdu mogu čestito i dostojno obnašati svoje dužnosti, i da nepravda koja prevladava u svijetu nema zadnju riječ.

BISKUPSKA: Zahvaljujmo Gospodinu na daru odmora: u njemu prepoznajemo vrijednost susreta, darivanja, zajedništva s Bogom i čovjekom. Molimo da po odmoru otkrivamo smisao rada, da bismo se nesebično zalagali za dobro obitelji i naroda.

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 1. srpnja	18.30 + Milan Puškarić Bajčić; Ana i Ivo Josić
Uto, 2. srpnja	18.30 + Po nakani za duhovno i tjelesno zdravlje ob. Crnja i Eškinja
Sri, 3. srpnja Sv. Toma ap.	18.30 Na čast Sv. Josipu: Po nakani za duh. i tj. zdravlje Vlade; + Vjekoslav, Marija, Josip i Marijan Jeletić i ob. Glad
Čet, 4. srpnja	18.30 Po nakani (al)
Petak, 5. srpnja	18.30 Po nakani (al) Sv. Ćiril i Metod
Sub, 6. srpnja Sv. Marija Goreti	18.30 Po nakani za duh. i tj. zdravlje; + Anka i Jure Juričić; Dijana Žlimen; Leon i ob. Salopek; ob. Božičević Matijac; Željko Rendulić.
14. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod
7. srpnja	12 CEROVNIK: Po nakani (al)

1. TROŠMARIJA – bdijenje u subotu 6. srpnja od 19 sati i proslavu u nedjelju 7. srpnja u 11 sati predvodi mons. dr. Franjo Komarica, biskup banjalučki.

2. MLADA NEDJELJA – po rasporedu je 7. srpnja. Zbog hodočašća Gospi Trošmarskoj, cjelodneвно klanjanje Presv. oltar, sakramentu imat ćemo u nedjelju 14. srpnja.

3. KARMELSKA BRATOVŠTINA – duhovna obnova bit će u nedjelju 14. srpnja.

4. PET PRVIH SUBOTA – pobožnost Srcu Marijinu možemo obaviti od Gospe Trošmarske do Bezgrešne. Pozivam zainteresirane na dogovor u nedjelju, 14. srpnja u 16.30 h.

5. MEŽNARSTVO na CEROVNIKU – HVALA gospođi Josipi Jandelić i njezinoj obitelji na dosadašnjoj službi u mežnarstvu. Za sada nijedna osoba ili obitelj Župe Cerovnik nije iskazala zainteresiranost preuzeti službu mežnarstva.

6. DOPRINOS: – za crkvu: Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za uzdržavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

30. lipnja 2019. • 13. NKG • God. X. • br. 26 (461)

Za tobom ću kamo god ti pošao

Čitanje svetog Evanđelja po Luki: Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu. I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i udoše u neko samarijansko selo da mu pripreme mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: »Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj sīde s neba i uništi ih?« No on se okrenu i prekori ih. I odoše u drugo selo.

Dok su išli putom, reče mu netko: »Za tobom ću kamo god ti pošao.« Reče mu Isus: »Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.« Drugomu nekom reče: »Podi za mnom!« A on će mu: »Dopusti mi da prije odem i pokopam oca.« Reče mu: »Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.« I neki drugi reče: »Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima.« Reče mu Isus: »Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag nije prikladan za kraljevstvo Božje.« *Riječ Gospodnja. (Lk 9, 51-62)*

Na tom polju ja odgajam sina (duhovna priča o odgoju)

“Zar ti nije žao sina da tako teško radi i uzgaja pšenicu kad i sam znaš da ti to i nije nužno? I bez tog polja imaš i radnika i pšenice više nego dovoljno.”

Pripovijeda se da je nekad davno živio farmer koji je bio jako bogat. Imao je sina jedinca kojem je želio sve najbolje i imao je veliku želju školovati ga. Međutim, sin je samo uzalud trošio novac i vrijeme, ali školovanje ga apsolutno nije zanimalo i padao je ispit za ispitom.

Teška srca farmer mu je odlučio uskratiti daljnje uvjete za školovanje i vratiti ga na imanje. Iako je imao golema polja pšenice koju je uzgajao i ljude koji su ih svakodnevno obrađivali, odlučio je sinu dati zadatak da jedno polje, dotad neobrađivano, sam obrađuje i na njemu uzgaja pšenicu. Bio je to vrlo zahtjevan i težak posao koji je iz mladića izvlačio svaki atom snage.

To primijetiše njihovi poznanici i susjedi pa blizak prijatelj jednog dana upita farmera: “Zar ti nije žao sina da tako teško radi i uzgaja pšenicu kad i sam znaš da ti to i nije nužno? I bez tog polja imaš i radnika i pšenice više nego dovoljno.”

Na to mu farmer odgovori: “Prijatelju moj, na mojim ostalim poljima ja uzgajam pšenicu. Ali na tom polju radim puno važniji posao... Na tom polju ja odgajam sina!”

Nepoznati autor

Pet prvih subota Srcu Marijinu

Pobožnost pet prvih subota koju su preko vidjelice Lucije utemeljili Isus i Marija: "Svima onima koji se u pet prvih subota u mjesecu zaredom ispovjede, pričeste, izmole krunicu i 15 minuta ostanu sa mnom u razmatranju o otajstvima krunice, a s nakanom da mi pruže zadovoljštinu, obećavam svoju prisutnost u času smrti i sve milosti koje su im potrebne da spase dušu!" (Gospa sestri Luciji iz Fatime)

Djeвица Marija je u jednom od ukazanja sestri Luciji iz Fatime rekla: "Kćeri moja, gledaj moje Srce okrunjeno trnjem što mi ga nezahvalni ljudi u svakom trenutku zabadaju psovkama i nezahvalnostima. Potrudi se bar ti da me utješiš i reci da svima koji se kroz pet mjeseci na prvu subotu ispovjede i prime svetu pričest, izmole krunicu i četvrt sata ostanu sa mnom u razmatranju o otajstvima krunice, a s nakanom da mi pruže zadovoljštinu, obećavam svoju prisutnost u času smrti i sve milosti koje su im potrebne da spase dušu!"

Na pitanje zašto baš pet subota, Isus je Luciji u noći između 29. i 30. svibnja 1930. odgovorio: „Kćeri moja, razlog je jednostavan: postoji pet oblika uvreda i psovki koje se nanose Bezgrešnomu Srcu Marijinu: 1. Psovke protiv bezgrešnoga začeca; 2. Psovke protiv njezina djevičanstva; 3. Psovke protiv božanskoga majčinstva, zajedno s odbijanjem da je se prizna za Majku svih ljudi; 4. Javni pokušaji usađivanja u srca djece ravnodušnosti, prijezira i konačno mržnje prema bezgrešnoj Majci; 5. Izravno vrijeđanje Srca Marijina na njezinim svetim slikama.“

Pobožnost pet prvih subota bila je 13. rujna 1939. službeno odobrena i proglašena u Fatimi, a u trećem izdanju Rimskoga misala 2002. u liturgijski je kalendar uvršten blagdan Blažene Djevice Marije Fatimske.

Papa Pio X. dana 13. lipnja 1912. potpisao je odredbu kojom je poticao vjernike da u duhu naknade i zadovoljštine za psovke protiv Marijina imena i njezina dostojanstva pristupe svetoj ispovijedi i svetoj pričesti svake prve subote u mjesecu. Onima koji osim toga budu vršili djela kojima će posebno častiti Mariju i koji budu molili na nakane Svetog Oca, Papa je podijelio potpuni oprost, koji se može namijeniti i dušama u čistilištu.

Pobožnost pet prvih subota sastoji se u tome da se tog dana vjernici:

1. ispovjede i pričeste;
2. izmole jedno otajstvo Krunice;
3. razmatraju četvrt sata o otajstvima Krunice;
4. da imaju nakanu dati zadovoljštinu Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Služba mežnarstva na Cerovniku (jedno promišljanje)

Tek kad nešto izgubimo, shvatimo koliko nam je to bilo uistinu bitno... Naša mala župna zajednica na Cerovniku zadnjih je desetak godina uživala u privilegiji da se za sve naše župne potrebe brinula obitelj Jandrić. Koliko je to zahtjevna dužnost, vidimo sada kada se nitko ne želi ili ne može obvezati da će to nastaviti činiti umjesto naše Josipe i Srečka. Ne želim s visoka moralizirati niti dokazivati zašto moji razlozi za nepreuzimanje te službe vrijede više od nečijih tuđih razloga - hajdemo razmišljati o problemu, posljedicama i mogućim rješenjima.

I opet - sigurno ću u svojim promišljanjima preći preko nekome drugome očitim odgovorima: uključimo se svi u rješavanje ovog problema. Što će se dogoditi u ponedjeljak 1. srpnja? Zemlja će se i dalje vrtiti oko svoje osi i oko Sunca, pretpostavljam da će biti vruć dan te da ćemo se i dalje svađati oko ustaša i partizana.

Ali tko će zapaliti svijeće na nedjeljnoj svetoj Misi 7. srpnja, tko će prilikom podizanja ustati iz klupe, pokloniti se pred oltarom i otići u sakristiju te tamo uključiti zvonjenje? Ma tko će otključati crkvu kako bismo uopće ušli u nju? Što će biti sa zvonjenjem za pokojnika, ili u slučaju nevremena? Pitanja se samo gomilaju...

Živio sam u Zagrebu, u župi koja je imala više stanovnika nego što ih ima grad Ogulin te općine Tounj i Josipdol zajedno. Tamo nije bilo problematično pronaći župne suradnike - to je zakon velikih brojeva.

Naša župa na Cerovniku danas je tek blijeda sijena onoga što je bilo niti pedesetak godina ranije - na nedjeljnoj Misi okupi se nas niti pedesetak. Naći nekoga tko bi se posvetio župnim potrebama u tako malom broju članova župe objektivno je vrlo teško. No, suočimo se sa činjenicama. Ako nemam snage niti mogućnosti u ljetno doba pokositi travu i spremiti sijeno - ne mogu imati niti koze, ovce ili krave. Mogu cjeniti kozarstvo ili ovčarstvo, željeti se time baviti - ali sve to ostaje na razini želja. Isto vrijedi i po pitanju župe na Cerovniku: želimo li je? Treba li nam? Koliko smo spremni žrtvovati za nju? Velim, ne moraliziram niti namećem ikome krivnju ili grižnju savjesti - što u mom životu znači župa Cerovnik i koliko sam spreman odvojiti vremena za nju? Hoćemo li je ugasiti pa na Misu nedjeljom ići u Josipdol, Modruš ili Oštarije?

Demografska statistika upućuje na neminovnost takvog razvoja događanja obzirom na to koliko se često zvoni za preminule, a koliko često imamo krštenja. Dodamo li na to broj mladih koji su odselili - budućnost nam nije niti ružičasta. Ali već sada? Zar je došao taj dan? Da li je mežnarija na Cerovniku simptom kojeg ćemo ignorirati? Bog je s nama, utjelovio se i nije otišao!

Daleko od toga da si uzimam za pravo ocjenjivati, ili da sam čuo sve propovijedi popa Ante - ali današnja mu je bila najbolja koju sam čuo, ne samo iz njegovih usta: Tko je za mene Krist? Samo nekakav starozavjetni prorok, idealist ili dobrućudan Židov? Što sam spreman učiniti za Njega? Ma, ne čak niti za njega, što sam spreman učiniti vjerujući da je on moje spasenje, moj Put, Istina i Život?

Slušajući Duhom prožetu propovijed, u misli mi je došao jedan drugi prikaz Evandjelja u kojem mladić dolazi pred Krista i pita ga što mu je činiti da zasluži spasenje. Krist mu nabraja zakone koje treba poštivati, zapovijedi - i mladić sav sretan